

Ressò

maig 19

**“Som torxes que únicament tenim sentit quan ens cremem; únicament aleshores serem llum. Allibera’ns de la prudència covarda.”
(Lluís Espinal S. J.)**

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

Rabuni

Ella es girà i li diu Rabuni que en la llengua del hebreus vol dir Mestre. (Joan20, 16).

Sempre que escolto el meu nom tinc un impuls a girar-me; és un inici de moviment que respon a una força interna. L'acompanya un acceleració del cor. Tot ve d'aquell matí de Pasqua quan Jesús em va re-trobar i jo anava ben perduda. Mai ningú m'havia dit *Maria* de la forma que Ell m'ho va dir. Em vaig girar i des del més profund del cor llançant-me als seu peus li deia una i altra vegada: RABUNI.

Rabuni és una paraula preciosa, que no es pot traduir completament a qualsevol altre idioma. No significa únicament Mestre, és molt més. Mestre meu, mestre que estimo, mestre interior, mestre savi i amable, mestre dolç i fort, mestre de vida, mestre sempre nou, mestre encertat, mestre que no sols parles sinó que comuniques fins quan calles, mestre per sempre... RABUNI ...

Sempre tinc present al "Rabuni" a la meva vida. No el veig, i hi és. Quina cosa més estranya, no us sembla, que hi sigui sense ser-hi palpablement. I és que una de les coses que vaig entendre aquell matí de Pasqua és que ja mai m'ha deixat. Potser de tant que el cercava i amb tanta ànsia que Ell va entendre que endavant viuria en mi, en el meu interior, dintre del meu cor, i per sempre. Pot semblar una bogeria, i en cert sentit ho és, però per a mi viure és Jesús i des d'Ell tota la resta.

Per Jesús Renau

© Vida Creixent
C/València 218, 1r 2a Esquerra, Barcelona
08011 Barcelona
Tel. 93 412 21 20
info@vidacreixent.org
www.vidacreixent.org
Secretaria: Tardes d'17:00 a 19:00 h

Text de la fotografia de portada: "Som torxes que únicament tenim sentit quan ens cremem; únicament aleshores serem llum. Allibera'ns de la prudència covarda." (Lluís Espinal S.J.)

Dipòsit legal: B. 8.204-2007
Disseny: Dfinis Design
Maquetació: David Albarracin

El cristià posa vida a on altres hi posen mort. Pasqua de Resurrecció

Després de la Resurrecció, els Apòstols ja no van tornar a ser els mateixos. La trobada amb Jesús, ple de vida després de la seva execució, va transformar totalment els deixebles. Tot ho van començar a veure d'una manera nova. Déu era el ressuscitador de Jesús. I ben aviat en van treure les conseqüències.

Primera: Déu és amic de la vida. Ara sí que no hi havia cap dubte. El que havia dit Jesús era veritat: "Déu no és un Déu de morts sinó de vius." Els homes podran destruir la vida de mil maneres, però si Déu ha ressuscitat Jesús, això significa que només vol la vida dels seus fills. No estem sols ni estem perduts davant la mort. Podem comptar amb un Pare que, per damunt de tot, fins i tot de la mort, ens vol veure plens de vida. D'ara en endavant només hi ha una manera cristiana de viure. I es resumeix així: posar vida a on altres hi posen mort.

Segona conseqüència: Déu és dels pobres, ho havia dit Jesús de moltes maneres. Però no era gens fàcil creure'l. Ara és diferent. Si Déu ha ressuscitat Jesús, vol dir que és cert, és veritat: Benaurats els pobres perquè tenen a Déu. L'última paraula no la té l'emperador Tiberi ni el procònsol Pilat. L'última decisió no és d'Anàs ni de Caifàs. Déu és el defensor últim i màxim dels que no interessin a ningú. Només hi ha una manera d'assemblar-se a Déu: defensar els petits, els indefensos, els insignificants.

Tercera conseqüència: Déu ressuscita els crucificats. Davant la injustícia criminal dels que han crucificat Jesús, Déu reacciona. Si l'ha ressuscitat és perquè vol introduir justícia per damunt de tant abús, tanta crueltat com es cometien en el món, en aquest món. Déu no està del cantó dels que crucifiquen: està amb els crucificats. Només hi ha una manera d'imitar-lo: estar sempre al costat dels que pateixen, lluitar sempre contra els que els fan sofrir. Hi estem, nosaltres, al costat dels que s'ho passen malament? I, si no hi estem, quina mena de cristians som? Si no hi estem, som uns covards uns hipòcrites, uns mentiders.

Quarta conseqüència: Déu ha ressuscitat Jesús, el refusat per tots ha sigut acollit per Déu. El menyspreat i menystingut ha sigut glorificat. El mort està més viu que mai. Ara sí que sabem com és Déu. Un dia, Ell eixugarà totes les nostres llàgrimes i no hi haurà ja la mort ni hi haurà crits ni fatigues. Tot això ja haurà passat per sempre.

Col·laboracions

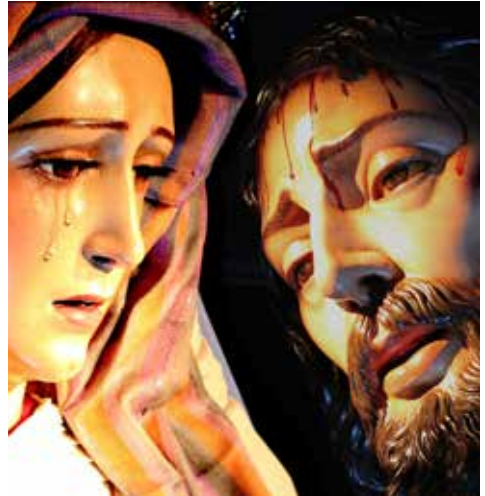
Tot el que té relació amb Jesús, té relació amb la vida, amb la felicitat, amb el gaudi, amb el fruit de viure immortal. I, per suposat, amb l'esperança certa d'una vida més enllà de la vida mortal i sense cap mena de limitació. Aquí rau la gran victòria del creient, perquè Déu és el Salvador: en la vida i en la mort.

Per Josep Llunell.

Les Benaurances i el Magníficat de la creu

La idea no és meva. La vaig treure d'una novel·la, o una obra de teatre, o una pel·lícula, no ho recordo. Però és una molt bona intuïció, que des que la vaig descobrir m'acompanya cada Setmana Santa.

I és que la creu, aquell ambient de tragèdia i de liquidació d'esperances i il·lusions, és, per al creient, el millor lloc on recordar i proclamar dos dels textos més potents que tenim als evangelis. A la creu, davant Jesús que mor, té el màxim sentit recordar aquelles paraules que ell mateix havia proclamat: "Feliços els pobres, perquè vostre és el Regne de Déu!". Ell, allà a la creu, en una situació de màxima pobresa, ens tornava a refermar la seva aposta, i la refermava vivint-la ell, en la seva persona, amb la màxima cruessa. Feliços els pobres, feliços els qui passen fam, feliços els perseguits per causa de la Bona Nova... I els nets de cor, i els qui busquen la

justícia, i els qui treballen per la pau...

Allà, davant Jesús que mor a la creu, aquestes paraules, aquesta aposta, té més sentit que mai. Jesús l'ha viscuda, i ara, contemplant-lo clavat a la creu, i recordant la manera com va viure i les causes i els criteris d'actuació que va defensar, la primera cosa que qualsevol ésser humà amb sensibilitat i amant de la dignitat

Col·laboracions

i la decència se sent cridat a dir, és que aquella vida i aquella mort, encara que objectivament siguin un fracàs, són infinitament valuosos, i són infinitament fecunds. La vida val la pena ser viscuda així. I, amb Jesús, són igualment fecundes i immensament valuoses totes les vides viscudes així.

Però els creients, aquí diem una cosa més. Una cosa que fa més ple, definitivament ple, el sentit d'aquesta vida. Diem que Déu és al costat de Jesús en la seva mort, i porta aquesta mort tràgica cap a una vida definitiva, una vida on serà possible viure tota la riquesa que té el fet de ser home o dona en aquest món, i on el fracàs quedarà definitivament clar que no és fracàs, sinó total fecunditat. I hi ha encara un segon text. Al peu de la creu, diu l'evangeli de Joan, hi ha Maria, la mare de Jesús. Maria, quan bo i embarassada se'n va anar a visitar la seva cosina Elisabet, havia esclatat en un càntic de lloança a Déu perquè les seves preferències estaven en els humils i perquè el seu projecte era un capgirament de tot allò que fes que uns éssers humans aixafessin les vides d'uns altres éssers humans. Ara, aquell fill que llavors portava al ventre era allà, morint a la creu, després d'haver anunciat les preferències de Déu i el projecte de món que Déu volia. I allà, Maria

podia tornar a magnificar el Senyor que obra meravelles i estén el seu amor de generació en generació. El Senyor que derroca els poderosos del soli i exalça els humils. El Senyor que omple de béns els pobres mentre els rics se'n tornem sense res. Sí, és cert, la creu de Jesús mostrava tot el contrari: els poderosos continuaven en els seus solis, i els humils continuaven morint a les creus alçades fora de les muralles de les ciutats. Però la proclamació de Maria, l'anhel que expressava el seu càntic, l'esperança que transmetia, no quedava en absolut anul·lada per la tragèdia del Calvari: el camí era aquell, fer el que Jesús va fer mostrava allò de millor que els homes i dones podem fer, i no quedava desqualificat perquè el sistema d'aquest món continués mostrant la seva força inhumana: la dignitat i la riquesa del ser persona es troba en Jesús, la victòria que humanitza es troba en Jesús. I aquesta victòria va molt més enllà. Ho va dir també Maria, i ho continuava proclamant amb la seva presència al peu de la creu: "Déu s'ha recordat del seu amor a Abraham i a la seva descendència per sempre". Déu ressuscitarà Jesús i ens convidarà a nosaltres a seguir el seu mateix camí. Bona Pasqua!
Per Josep Lligadas

Resum 91ª Reunió Interdiocesana del 9 abril de 2019

Van ser-hi presents totes les diòcesis amb l'excepció de Mallorca i Menorca, totes dues van participar en la reunió de presidents de Vida Ascendente a Madrid del mes de març. Algun coordinador no hi va poder participar i va estar representat per membres de la coordinadora. Es van treballar les propostes que figuraven a l'ordre del dia. Agrair la voluntat i la disponibilitat de tots per superar els diferents inconvenients.

Es va comentar la situació de les diòcesis i els actes que porten a terme. Vàrem seguir amb les reflexions sobre els temes de renovació i rejuveniment, la dificultat de trobar nous col·laboradors per a les coordinadores i que acceptin el compromís i la responsabilitat de treballar pel Moviment. També la renovació dels nostres grups amb persones més joves i que tinguin interès amb Jesús i els seus ensenyaments i propostes. El paper important dels preveres i també dels membres dels nostres grups per aconseguir la formació de nous grups. Són temes que ens preocupen i ens demana intensificar el treball de formació i d'apostolat, per aconseguir ampliar el ressò del nostre Moviment com a servei a l'Església i a la societat.

Totes les diòcesis celebren el principi de curs, els patrons i el final de curs i diferents trobades, també les reunions per treballar els temes del curs. Fets destacats a:

Barcelona: les reunions mensuals de formació d'animadors amb la participació mitjana d'unes 60 persones. La comissió diocesana es reuneix cada dues setmanes. L'oficina oberta de 5 a 7 de dilluns a dijous. S'elabora i reparteix el Ressò.

Col·laboracions

Girona: dia 27/3 trobada diocesana a Sant Joan les Fonts, amb més de 250 participants. El final de curs el dia 3/7 a Girona. Hi ha 63 grups i tenen un nou grup a Arenys molt nombrós.

Lleida: van seguint més o menys igual, tenen dues trobades durant el curs per a potenciar la germanor i el sentit de comunitat. Han fet una trobada a Torra de Segre.

Mallorca: el nou coordinador i el seu equip treballen per al Moviment seguint les pautes que tenen establertes a l'inici de curs. Reunió comissió diocesana cada mes. Compten amb el recolzament del bisbe Sebastià.

Menorca: Continuen desenvolupant el programa preparat per aquest curs, estan preparant una jornada informativa. El dia 6/6 final de curs en lloc a designar.

Sant Feliu: estan animats i enfeinats preparant la Trobada Interdiocesana de Sant Feliu a Montserrat, a celebrar els dies 8 i 9 de maig. Diferents reunions amb el rector de la basílica de Montserrat i amb el director del menjador.

Solsona: hi ha hagut reestructuració de la junta. Col·laboració amb els cursos Alfa i també en la pàgina web. Fan cursets d'animadors de Vida Creixent. Proposen dos mossens que estarien disposats a preparar un temari per a cursos vinents.

Tarragona: tenen 12 grups i estan treballant per aconseguir nous col·laboradors i augmentar el nombre de grups. Prepararan la propera Trobada interdiocesana a Poblet el dia 20 de maig de 2020. Estan treballant conjuntament amb Justícia i Pau, Càritas i Comitè Oscar Romero per una mobilització de laics/ques per a promoure el laïcat a l'Església de Tarragona. Donen suport a l'estimat consiliari Mn. Josep Maria Font.

Terrassa: continuen treballant el dia a dia del Moviment i pel reconeixement oficial del nostre Moviment.

Tortosa: tenen 6 grups que continuen treballant com a Moviment. Preparen una trobada diocesana.

Urgell: continuen les reunions de grups per zones, formen part del Consell Pastoral de la diòcesi. Preparen una trobada diocesana a Agramunt, on no hi ha grup, per a promocionar el nostre Moviment.

Vic: la coordinadora treballa per renovar els grups i col·laboradors, visitant els diferents grups. La diòcesi és extensa i variada i, a poc a poc, estan intentant la necessària renovació. Hi ha 9 grups (dos a Manresa). Van fer un recés a la Cova. Preparen una trobada diocesana.

Trobada interdiocesana a Sant Feliu de Llobregat el dies 8 i 9 de maig de 2019. Serà a la basílica de Montserrat. S'han entregat els pòsters, els díptics i els talonaris. A partir de la setmana del 29/4, s'entregaran els llibrets de l'Eucaristia i els identificadors. Ens hauríeu d'indicar el nombre aproximat de persones que vindran de cada bisbat, per fer els enviaments a cada diòcesi. En els dos dies de la Trobada, caldrà disposar de persones per fer: lectures, pregàries, ofrenes, passar bosses per recollir el donatiu per a l'Abadia de Montserrat i també per al servei d'ordre.

Es va demanar que cada bisbat faci la sol·licitud dels temaris que considera que pot necessitar, abans de fer la tirada definitiva en català i castellà, per no tenir un sobrant de temaris amb el cost que això representa. Els que no hagin dit el nombre de temaris, se suposarà que són els mateixos de l'any anterior.

Llibret de la col·lecció Paraules numero 6, SERMÓ DE LA MUNTANYA, UNA "CONSTITUCIÓ" PER AL REGNE. LA UTOPIA DE JESÚS (MT 5-7), del P. Francesc Riera S.J. Es farà en català i castellà. Seria convenient que cada bisbat demanés els que considera que pot necessitar.

El nostre amic Vicenç ens va comentar la seva opinió sobre que el nostre Moviment és una associació pública, per la diferència dels estatuts de Vida Creixent amb els de Vie Montante Internacional que són privats. Es van comentar les diferències entre un i l'altre i les diferents opinions.

Conferència de Mn. Joan Bajo, sobre "Estem cridats a la santedat... I també la gent gran". Aquesta xerrada, partint de l'Exhortació «GAUDETE ET EXULTATE» del papa Francesc, vol fer **ressonar la CRIDA A LA SANTEDAT de la PERSONA GRAN**, procurant encarnar-la en el context actual, amb els seus riscos, desafiaments i oportunitats de les quals encara gaudim, perquè estem cridats a aquesta missió: «*perquè fóssim el seu poble, sants i irreprotxables davant d'ell*» (**Ef 1,4**) (E.G. 2.).

Tot seguit, l'Eucaristia concelebrada pels consiliaris presents, presidida per Mn. Joan Bajo, consiliari de la diòcesi de Tortosa.

Després, un dinar de germanor i amiat i no va faltar la fotografia dels qui hi van participar, que ens recordi aquest dia de treball i col·laboració i l'alegria de compartir una mateixa fe amb il·lusió, amor i esperança.

Gràcies a tots per la vostra estimació i dedicació al nostre estimat Moviment i fins la propera.

Coordinadora diocesana

Una mirada al tema de la immigració

Cada cop se'm fa més insuportable pensar que hi ha milers de persones que han mort en el nostre Mar Mediterrani. Aquest mar que hem contemplat tantíssimes vegades com a símbol d'eternitat, d'infinit, de plenitud... ha estat l'escorxador de milers d'éssers humans i és el cementiri de molts d'ells. Sí, he dit "el nostre Mar" perquè no ens pot ser indiferent que en aquest mar que estimem hi morin tants germans nostres en humanitat. Potser algú pensarà que no són germans nostres, però jo sento que formem tots part d'una mateixa família humana. I no estem parlant del passat, estem parlant del present. Avui hi continua havent moltes persones que intenten arribar als nostres països enganyats per màfies o vés a saber de quina manera, i molts moren en l'intent. AVUI.

M'agradaria compartir amb vosaltres alguns pensaments sobre aquestes qüestions, i suposo que ho faré en diverses entrades. No voldria ser simplista. Ens trobem amb missatges ideologitzats que ens arriben de diferents bandes, amb interessos molt concrets. A vegades els qui mouen els fils no són tan evidents, però intueixes que a nivell mundial també hi són. En massa països estan apareixent

fenòmens semblants que, entre altres coses, deshumanitzen l'immigrant i el presenten com un perill que cal evitar. Et conviden a preocupar-te només dels teus, del teu país, del teu entorn. I a protegir aquest entorn proper amb fermesa davant dels perills externs.

Però és interessant escoltar els qui pensen així. Més endavant m'agradarà referir-m'hi, intentant entendre les seves raons.

A vegades els arbres no ens deixen veure el bosc. Veiem els últims minuts d'una pel·lícula real: l'arribada o no arribada de milers de persones als nostres països. Veiem els problemes que sorgeixen. Però no anem a l'arrel de tot plegat, potser perquè la Bèstia sembla tan enorme que no sabem per on afrontar-la.

I aquest fenomen no s'aturarà. Hem tingut un món massa mal repartit, i ells també tenen dret a voler viure millor. Continuaran venint.(continuarà)

Per Sergi d'Assís

Aturar-se. Cicle C. Festegem la vida!

Que exultin de joia tots els sers vivents de l'univers!

Que exulti la terra, el mar i els fons dels mars!

Que exultin tots els sers humans dispersos pel món!

Aixequem el cap! Obrim els braços!

Que el cant joiós ens faci fills i filles de la Resurrecció!

La Pasqua de Jesús ens dóna la vida amb el perdó. El perdó que cada dia hem de rebre i de donar generosament, amb humilitat.

La Pasqua de la vida ens fa passar pel mar Roig i a peu eixut, com els israelites camí enllà, transformant tota esclavitud en llibertat, tot dolor en goig, tota por en seguretat, tota indecisió en fermesa, mentre fem junts el camí vers la terra promesa.

El Crist ressuscitat ens fa viure i pregar amb un nou anhel mentre obrim les mans, mentre ens sabem fills i filles d'un mateix Pare i ens sentim més germans.

El Ressuscitat ens dóna la pau en les nostres lluites i els nostres afanys. Una pau viscuda en l'interior de cadascú i col·lectivament, com una gran fita de cada matí.

Jesús ressuscitat ha encès un foc nou en la columna lluminosa del ciri pasqual. Un foc que és amor amb prou força per a abrandar tot el món.

Un foc més clar i vigorós que qualsevol de les nostres nits més fosques.

Oh claror eternament esplendorosa! Que l'estel de cada matí trobi sempre encesa aquesta flama que passarà, en tot moment, de mà en mà en pels cims i per la plana. Amén! Al·leluia!

Mn. Pere -diaca

Cultura

Fa poc més d'un mes vaig rebre una invitació a un retir a través de portals web, organitzat pels jesuïtes. Recés inspirat en Ignasi de Loiola i Mary Ward.

Confesso que aquest últim nom no m'era conegut. La nota que em va arribar deia: "Mary Ward, religiosa

i pedagoga britànica del segle XVII, que funda una Congregació religiosa en la qual trencant els esquemes de l'època, les religioses treballaven activament, no es sotmetien a cloenda ni vestien hàbit, fet pel qual va ser acusada d'heretgia i fins i tot empresonada".

Cultura

Fins aquí les primeres dades que vaig rebre, però després he anat trobant bastants més. Però com he comprovat que a internet hi ha força entrades, a sobre, la seva obra i la seva biografia, no us faré un relat. Em ve més de gust compartir amb vosaltres les reflexions que han anat naixent de la lectura de totes aquestes dades. Mireu, una dona que veu que amb l'impuls de renovació del Concili de Trento, els evangelitzadors i educadors (homes) ja no estan només en els monestirs i convents. Ara surten a la recerca del poble de Déu i estan al món, propers i en moviment.

Seguim ... proposa actuar en conseqüència i projecta la fundació d'una congregació religiosa de dones educadores i sense clausura, com les congregacions d'homes. Va omplir Europa de grups d'educadores de nenes pobres i riques. I en una època en què a Anglaterra es combatia els catòlics, va haver de sortir de la seva terra i va viatjar incansable per França, Itàlia, Alemanya, Polònia ...

Però ... els homes d'Església i els polítics, és a dir, els poders la van negar i combatre, encara que no tots.

I aquí un gest de complicitat a la burocràcia, que de vegades és una trava però també pot ser una

dreuera. Mary Ward va tenir les dues experiències. L'emperador Maximiliano, catòlic, la va afavorir i a Munic es va establir una de les seves cases més actives. I quan el papa Urbà la va condemnar a ella i la seva obra en una butlla duríssima, com en la butlla no es rebutjava la tasca educativa, sinó la falta de clausura, l'emperador va seguir recolzant-la.

Fixeu-vos que la gran condemna sobre ella i el seu grup era la manca de clausura.

Quan un altre papa al segle XIX, va aprovar l'obra (i aquí més burocràcia) ho va fer amb una condició: que Mary Ward no aparegués com a fundadora ... per no contradir la butlla esmentada ... !!!!

No va ser fins Pius X que va ser reconeguda totalment. En el nostre segle (2009) Benet XVI la va declarar Venerable.

Però quina trajectòria !

Avui la seva obra està establerta en més de 20 països. A Espanya se'ls coneixia com les Mares irlandeses. Avui hi ha escoles a Barcelona, Badalona ..., podeu buscar-les en la xarxa. En aquesta Pasqua, penseu i mediteu en aquestes vides de veritable martiri incruent. Víctimes dels que havien de haver-les donat suport, per bé del poble de Déu.

María Jesús Ramos

Agenda 2019

Maig

Dijous 2: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.
Tema IX – LLUÍS ESPINAL S.I.

Dimecres 8 i dijous 9, XXXIII Trobada interdiocesana de Vida Creixent al bisbat de Sant Feliu, a la basílica de Montserrat. Dia 8 les diòcesis de Sant Feliu, Solsona, Tarragona i Tortosa. Dia 9, Barcelona, Girona, Lleida, Mallorca, Menorca, Terrassa, Urgell i Vic.

A l'arquebisbat de Barcelona a partir de 8 d'abril podran fer-se les reserves per a la trobada, a secretaria de 5 a 7 de la tarda, de dilluns a dijous. El preu del dinar i desplaçament serà de 35 euros.

Juny

Dijous 6: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.
Tema X – CRISTINA KAUFMANN

Dissabte 15 de juny : Trobada final de curs oberta a tothom. Matí a la parròquia de Sant Ignasi. Inici a les 10:30, conferenciant P. Francesc Riera S.J.

TEMARI
DEL CURS
2018-2019,
"TESTIMONIS
DE JESUCRIST AL
SEGLE XX" DEL
P.JESÚS
RENAU

Com a complement de lectura, recomenem els llibres del diaca permanent Pere Arribas i Bartolomé. Aquests són un recull de "reflexions", dels Evangelis de Sant Mateu, any litúrgic A, de Sant Marc, any litúrgic B, i de Sant Lluc, any litúrgic C. El seu preu és de 10 euros cadascun i els trobareu a Secretaria i a les Llibreries Claret.

La Secretaria de Vida Creixent romandrà oberta de dilluns a dijous en horari de 5 a 7 de la tarda, al carrer Valencia 218, 1er,2a, esq.- Barcelona - 08011

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN